

STJERNEGRUPPEN
BLÅ SPEJDER

Fortællinger fra

Bieszczady 2006

Polen, 1- 16. juli 2006

Bieszczady 2006

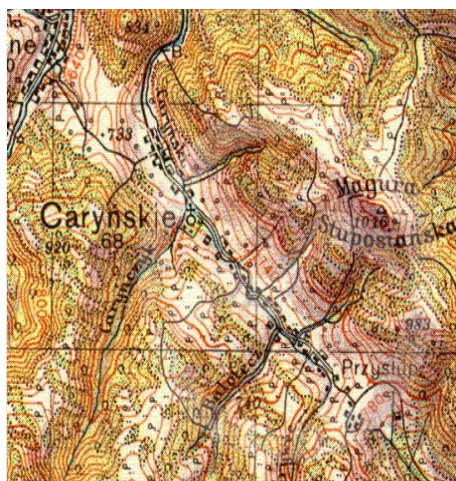
Stjernegruppen byder velkommen til beretningen om Bieszczady 2006, Stjernegruppens store sommerlejr for de ældste spejdere.

Dyster baggrund - Fra Polens rigeste til Polens mest øde dal

Af Claus Kastberg Nielsen, gruppeleder

Stjernegruppens basecamp lå ved Przyszlup Carynskie Koliba, et pas i bunden af den utroligt smukke og øde Carynskie-dal hvortil man kun kunne komme ved at vandre 8 km eller køre i firehjulstrækker 12 km. Med den smukke og øde naturoplevelse man kan få her er kun opnået ved en høj pris som polakkerne har måttet betale.

Kort fra 1936 der viser den tætbebyggede dalbund. Koliba ligger lige under Przyszlup i kortets nederste højre hjørne

Sommerlejren gik til kanten af det nye Europa sammen med vores polske venskabsgruppe, 12 Szczep Preria fra Krakow.

Så sent som i 1946 var dalen fuld af liv og husede en befolkning på mindst 300 mennesker. Langs hele dalbunden boede dalens befolkning og ernærede sig godt ved kvægdrift i bjergene. Men der var i området modstand mod det nye kommunistiske styre og i 1947 gjorde kommunisterne kort proces mod den fortsatte modstand, tvangsforflyttede befolkningen i hele området, blandt andet i Carynskie-dalen, og bulldozede alle bygninger. Lidt er det tilbage, de gamle kirkegårde kan stadig anes i terrænet, men ellers er der intet tilbage af mange, mange generationers liv. En høj pris at betale...

Bieszczady 2006

25 km adventurehejk med fuld oppakning i bjergterræn

Af Claus Kastberg Nielsen, gruppeleder

Det var opgaven som Stjernegruppens spejdere skulle løse sammen med deres polske spejderkolleger inddelt i fire teams med lige mange polske og danske spejdere: Team Jeden, Team Dwaj, Team Trzy, Team Cztery. Hvert team fik besked på at købe mad og andre forsyninger ind til 3 dage, herefter blev de kørt ud i bjergene til fire forskellige øde placeringer og fik dér udpeget et mødested hvor de skulle være fremme senest 72 timer efter.

Undervejs måtte spejderne selv finde vej, finde vand, lave noget at spise, finde overnatningssted og lave bivuak. Vejen var ikke simpel at finde, området er øde og stierne tilgroede. Nogle gange er der ikke andet at gøre end at tage en kompaskurs op ad bjerget. Andre gange må man finde

Team Cztery og team Trzy stødte sammen og fulgtes ad de sidste 12 timer, her en overnatning på en øde skovsti

helt andre veje. Nogle gange går man vild. Og konflikter måtte også løses undervejs. Turen var ikke meget lang i kilometer, men når man skal passere fire små bjergkæder så løber kræfterne hurtigere ud end på flade danske landeveje.

Turen var hård, ingen tvivl om det, men stemningen var helt euforisk og eksalteret da alle teams i løbet af tredjedagen krøb i mål, ivrigt forklarende hvor hårdt det havde været, hvilke veje de ikke kunne finde, hvordan de havde overnattet, hvordan de havde skaffet vand og hvordan de havde løst de konflikter der uvægerligt opstår.

En fantastisk stor præstation af unge spejdere - Hatten af for dem.

Team Jeden er klar til start. Lidet anede de at stien de startede på inden længe ville forsvinde ud i intet

Bieszczady 2006

Bjørne og spejdere

Af Claus Kastberg Nielsen, gruppeleder

Bjørne og spejdere ser normalt ikke noget til hinanden. Bjørne er bange for og kan ikke lide spejdere. Og spejdere kan bestemt heller ikke lide bjørne slet ikke tæt på. Derfor er det sjældent at man ser spejdere og bjørne på det samme foto. Det er begge parter godt tilfredse med. Derfor var der da også stor tilfredshed blandt spejderne, da de blev forsikret om at der ikke var set bjørne i området længe.

På adventurehiken kan spejdere og bjørne alligevel tæt på hinanden.

Michael fra Team Czetry (4): *"Vi gik ned af et spor op ad en bjergside hvor der var rigtigt meget mudder, og pludselig var det der, et bjørnespor på størrelse med en fodbold. Vi troede ikke rigtig på det, men så fandt vi en lunken bjørnelort, fuld af brune, stride bjørnehår. Så var vi sikre..."* Et lederteam kom ved et tilfælde forbi det samme sted senere på dagen og fotograferede et lignende bjørnespor, der var afsat *lige oven i* fodaftrykket af én af spejderne i Team Czetry. De har været tæt på hinanden...

Et bjørnespor oven i et spejderspor

Bieszczady 2006

Dramatisk evakuering af uheldig spejder

Af Claus Kastberg Nielsen, gruppeleder

Helikopteren dirigeres på plads af Tomek...

Lejren lå dybt inde i Bieszczady-bjergene, ét af de mest øde områder i hele Polen. Fra lejren var der 8 kilometers gang eller 12 kms kørsel med firhjulstrækker til nærmeste nabo. Derfor måtte Kamilla evakueres med helikopter da hun var uheldig og vred rundt på et knæ og skadede sin menisken. En lokal bjergvagt, Tomek, synede skaden og tog en hurtig beslutning: " *Dette skal tjekkes på et hospital...*" .

Men hospitalet lå 100 kilometer borte. Derfor beordrede han en helikopter sendt til stedet, der effektivt ankom blot 20 minutter senere. Den medbragte læge synede skaden og var enig: Til hospitalet i Lesko så Kamilla var hurtigt på vej. To ledere,

en dansk og en polsk leder, kunne ikke tage med helikopteren, men måtte med tommelfinger og flere busser drage mod Lesko, hvor de ankom 8 timer senere til en Kamilla der heldigvis allerede var udskrevet i bedring. Næste dag vendte de alle tilbage til lejren, Kamilla dog med støttebind og med strenge forbud om at bevæge sig i terrænet.

Da hun kom tilbage var det hun måtte høre mest for, dog at hun var faldet i søvn i helikopteren. De fleste i lejren syntes det var for dårligt, at hun sov fra sådan en spændende oplevelse. Kamilla selv syntes dog ikke det var nogen særlig sjov tur. Det forstår man vel godt.

...og forlader pladsen igen med Kamilla, der dog hurtigt faldt i søvn på trods af dramatikken.

Bieszczady 2006

Det store hit: Sov i hængekøje 10 meter over jorden

Af Claus Kastberg Nielsen, gruppeleder

Stjernegruppens spejdere har længe klatret i træer. Denne gang fik klatringen en ny dimension, da vi havde medbragt 4 specielle hængekøjer, som kunne hænges op i træerne i 10 meters højde. Flere af hængekøjerne var forsynet med små telte så man kunne sove i hængekøje også selv om det regnede.

De danske spejdere stod i kø for at komme op at ligge i hængekøjerne.. og sove deroppe om natten, selvfølgelig med sikkerhed og med sele.

Thomas fortalte: " *Det var en fantastisk oplevelse at vågne tidligt om morgenen oppe i trækronerne med et kig direkte op i grønt løv og en blå himmel. Og drejede man hovedet til siden kiggede man lige over til Tarnica, det højeste bjerg i området og ind over Ukraine.*"

To adrætte aber i sikkert tøj så de ikke forsvinder ud i skoven

Polakkerne var lidt sene til at vænne sig til tanken om at sove i træer, men da de først havde opdaget glæderne ved træklating var de heller ikke til at stoppe.

Der blev gået til den og spejderne blev mere og mere frie i deres bevægelser i træerne

Bieszczady 2006

Vandpjaskeri under middagsheden

Af Anne Stevnsboe Nielsen, klanspejder

Det var endnu en af de varme polske sommerdage, da det meste af lejren valgte at gå de få kilometer til en nærliggende bæk, hvor danskere og polakker i skøn forening plaskede rundt i det kølige vand.

Klokken 10 om formiddagen, polsk tid, drog de fleste spejdere fra de to spejdergrupper af sted for at nå bækken inden middagsheden satte ind.

Vel ankommen valgte nogle straks at hoppe i badetøjet, mens andre blot dyppede fødderne, men alle nåede på en eller anden vis at nyde godt af det rene og lidt vel kolde vand.

Flere benyttede lejligheden til at få skrubbet håret, om end der var stor forskel på folks evne til at modstå vandets temperatur, som af undertegnede påstås at have været i nærheden af frysepunktet. Enkelte hårvaske forløb da også under mere skrig, skrål og almen underholdning end gennemsnittet.

Efter omkring en times vandpjaskeri fik folk sig pakket sammen igen, og man bevægede sig videre mod nogle nærliggende huler, inden turen igen gik til Koliba.

Bieszczady 2006

En lille afstikker mod jordens indre

Af Ulrik Grønberg Andersen, klanleder

Efter lang tids søgen godt oppe af et bjerg fik vi også mulighed for at kravle ind i bjergene, nu hvor vi ellers havde trampet rundt ovenpå dem i flere dage.

En dag tog vi på ekspedition fra Koli-ba mod et nærliggende bjerg, hvor der efter sigende skulle være to huler ind i bjerget. Bevæbnet med både kort og GPS-koordinaterne for hulerne begav vi os af sted, ganske sikre på succes. Turen til og op ad bjerget var da heller ikke nogen prøvelse, i forhold til vores hike til Koliba.

Langt sværere viste det sig dog at være at finde hulerne. Da vi fandt dem forstod vi hvorfor det havde været så svært, da åbningen kun var ca. 40 x 100 cm. Det er ikke meget, når det placeres på en bjergside med tusindvis af små indhak, udhæng og lignende.

Der blev hurtigt sendt et par stærke mænd ned, der kunne kigge hulen igennem og tage imod de ivrige spejdere. Der kunne dog ikke være mange af gangen, så det var med stor glæde at Carinas fund af den anden hule blev modtaget. Nu kunne dobbelt så mange få chancen for at kravle i en rigtig hule! Denne gang var det to modige klanspejdere, der blev sendt

ned, og de kunne berette om en mere rummelig og luksuriøs hule, der dog stadig var kold og fugtig. Desværre måtte vi snart tilbage, og vi var kun nået ca. halvvejs inden skyerne udløste deres fulde vrede mod os, og i løbet af få minutter var vi gennemblødte. Heldigvis klarede det hurtigt op og blev lunt igen, og det var derfor egentlig ikke så slemt endda, selvom det var lidt ubehageligt mens haglene haglede ned over os.

Bieszczady 2006

Et kig ind i fortidens rædsler

Af Ulrik Grønberg Andersen, klanleder

En varm onsdag i juli fik de fleste af spejderne deres første møde med rædslerne fra koncentrationslejren i Auschwitz.

Det blev også til et besøg i koncentrationslejren Auschwitz. Det blev en eftermiddag i bagende sol og varme, der stod i skarp kontrast til den mørke skæbne, som mange millioner led her. Det blev en dag, hvor vi alle gik og prøvede at forstå størrelsen af det, der var foregået.

Jeg tror vi alle oplevede gisninger af rædslerne flere gange, hvad enten det var ved ovnene eller de 50 toiletter på række. Det var helt sikkert en dag, hvor vi alle fik lidt perspektiv på historien, og

en oplevelse, der ikke vil blive glemt foreløbig.

Så blev stilheden brudt af storbyens larm

Af Ulrik Grønberg Andersen, klanleder

Efter en lang dejlig tur i bjergene, kom vi til sidst på turen også til Krakow, hvor man hurtigt glemte eller savnede bjergenes stilhed.

Efter mange dage der havde været domineret af udsigten til skov- og græsklædte bjerge og stilhed, fik vi torsdag d. 13. juli et meget anderledes sanseindtryk, da vi blev sluppet løs i Krakow by.

Her var pludselig mennesker, larm og mursten, og særligt blandt den ældre del af deltagerne var bjergenes stilhed hurtigt savnet.

Byen var dog et ubetinget hit for de fle-

ste, hvoraf mange havde regnet med at skulle shoppe i store mængder. Det viste sig dog, at priserne faktisk ikke var så meget lavere end herhjemme, hvilket jo så gav lejlighed til i stedet at nyde byens andre glæder.

Bieszczady 2006

Dagstur til det forjættede land

Af Anne Stevnsboe Nielsen, klanspejder

Klokken 2 om morgenen den sidste hele dag på Koliba begav en ekspedition sig af sted for at nyde solopgangen på Povonina Carynska og siden krydse grænsen til Ukraine.

Dårligt var de sidste natteravn kommet i seng, inden de 25 mand stor forsamling drog tidligt af sted for at se den vidtberømte og smukke solopgang fra det 1234 meter høje bjerg Povonina Carynska. Nogle få gik derefter tilbage til Koliba, mens 13 hårdføre sjæle fortsatte sydpå for at nå Ukraine inden dagen var omme; heraf var to polakker og en canadier, resten fra Danmark.

Vi var kommet af sted uden morgenmad, så der var stor begejstring da vi i en anden bjerghytte fik serveret en kæmpe skål røreg. Således styrkede efter maden og et par timers søvn fortsatte vi opad - vi kom højere op end 1300 meter!

Sidst på formiddagen nåede vi endelig Ukraine, og turens skønneste udsigt var bestemt det hele værd. Efter lidt tid som gik med at krydse frem og tilbage over grænsestien et par gange og tage billeder, slappe lidt af, for de dertil trængende at skære nogle vandrestokke af ægte ukrainsk træ og selvfølgelig også tage et gruppebillede, begyndte vandringsen tilbage mod Pod Mawa Rawka, hvor en stor, polsk frokost ventede de sultne sjæle.

Her ventede også en glædelig nyhed, idet udflugtens ledere mente at det var for varmt at gå hele vejen til Koliba; således kunne hele forsamlingen sætte sig i en bus og slappe af mens vi blev kørt det meste af vejen tilbage, nogle i besiddelse af en ukrainsk souvenir og alle en oplevelse rigere.

Bieszczady 2006

De polske spejdere

Af Anne Stevnsboe Nielsen, klanspejder

Cirka 25 polske spejdere i alderen 14-19 havde valgt at bruge deres ferie på at tage på spejdertur i bjergene. Det første møde mellem de to grupper var præget af, at de danske spejdere var trætte efter rejsen, men allerede til lejrbalet den første aften kom der lidt mere kontakt og snakken. Efter en dags tid kommunikerede man gladelig på tværs af alder og nationalitet.

Hiken i bjergene var i høj grad noget, der skabte venskaber på tværs af grupperne, og det var tydeligt, at de danske og polske spejdere havde fået meget erfaring ud af at gå sammen uden ledere i et par dage, især i forhold til at kommunikere indbyrdes.

Anden dag på Koliba havde de polske ledere arrangeret et løb, hvor man skulle diskutere forskelle og ligheder mellem den danske og den polske spejderlov, og dette hjalp for spejderne til at sætte det hele i perspektiv. Pludselig forstod man meget bedre, hvorfor polakkerne plejer at gøre dette eller hint anderledes end i Danmark, men også, at der faktisk ikke er så stor forskel på os, som det måske har føltes som undervejs på hiken og i lejrens første dage.

Nogle af forskellene kan ses i lejrbaalstraditionerne, idet man i Polen ikke organiserer et lejrbaal på samme måde som i Danmark, men i stedet bruger aftenen på at riste kielbasa-pølser og brød.

En kulturforskel på det humoristiske plan

er de forskellige opfattelser af faste tidspunkter. Mens det i Danmark er kutyme at komme nogenlunde til den aftalte tid, har man i Polen et noget mere afslappet forhold til sådan noget.

På trods af de mange små forskelle og mindre gnidninger, der måtte være opstået i løbet af turen, først og fremmest pga. sprogforskelle, løste det hele sig som regel i sidste ende, og både spejdere og ledere, danskere og polakker, har helt sikkert fået en masse ud af på denne måde at møde en fremmed kultur og lære noget om, hvordan man gør tingene andre steder i verden.

Bieszczady 2006

Sladdertasken special

- Da klanen skulle købe ind til hiken, havde de fået lov at låne en indkøbsvogn i supermarkedet. Det var en lokal politibetjent dog ikke afklaret med, så han stoppede dem, bedst som de var på vej; han troede dog ikke på deres historie, da han siden blev set i supermarkedet for at tjekke op på dem!

- Det forlyder at kærligheden havde gode kår i Polen; i hvert fald så man mindst ét ungt polsk-dansk par gå rundt sammen og sidde tæt ved lejrballene.

- Benjamin fra troppen har ikke ligget på den lade side på turen; således går der rygter om, at han en aften i Krakow blev set iført en lyserød blonde-pigeundertrøje.

- Ved samme lejlighed blev han og hans værelseskammerat skældt voldsomt ud af hotelbestyrerinden, fordi hun opdagede, at han havde gemt sig inde i skabet mens han skiftede.

- Mere end én polsk-dansk romance nåede at udvikle sig, idet gruppelederens yngste søn tilbragte det meste af den sidste aften med polakkerne, bag nogle buske med en polsk frøken.

- Dette forhold menes dog ikke at have haft en lang levetid, idet selv samme unge mand et par dage efter sås gå hele rundvisningen på slottet Wawel og flette fingre med troppens kvindelige patruljeleder.

- Spejderne må have haft en hård lejr; i hvert fald var det kun med besvær at man kunne så samle et hold uskadede tropspejdere at tage med til Ukraine. Faktisk forlyder det, at kun Ida turde tage med, så Nørregaard måtte stille tropperne op på række og kommandere 'Fremad march'.

- Forinden denne gåtur var der imidlertid også en hike, og det skal have været på denne, at spejderne samlede deres store arsenal af ankerskader, væbler og generelt ømme tæer. Odøren fra disse tæer har næppe været ren parfume - rygterne siger, at Kaare fra klanens fødder var særligt hårdtslående, idet de skal have lugtet alvorligt af muggen ost.

- Imidlertid er det ikke kun spejderne, om hvem der går rygter; således siges det, at flere i tropsledelsen godt kunne trænge til (nye) briller. Dette skal være baseret på, at de på deres hike forvekslede toppen af en telefonmast med en ørn.

- Gruppelederen har alle dage været kendt for sine pæne manerer, og rygter siger da også, at han var den eneste under Wawel-rundvisningen, som var høflig nok at grine af gudens diverse platte vittigheder. (Eller muligvis var han blot den eneste, som var opmærksom nok til at høre dem?)

